

EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS
COUR EUROPÉENNE DES DROITS DE L'HOMME

1959 • 50 • 2009

EMBERI JOGOK EURÓPAI BÍRÓSÁGA

MÁSODIK SZEKCIÓ

HATÁROZAT

a KOCSÁR Istvánné által
Magyarország ellen előterjesztett
7053/06. sz. kérelem

ELFOGADHATÓSÁGÁRÓL

Az Emberi Jogok Európai Bírósága (Második Szekció) 2010. március 9-én, Kamaraként tartott ülésén, melynek tagjai voltak:

Françoise Tulkens, *Elnök*,
Ireneu Cabral Barreto,
Vladimiro Zagrebelsky,
Danutė Jočienė,
Dragoljub Popović,
Sajó András,
Nona Tsotsoria, *bírák*

és Françoise Elens-Passos, *Hivatalvezető-helyettes*

Tekintettel a 2006. február 7-én előterjesztett fenti kérelemre,
Tanácskozást követően az alábbi határozatot hozza:

A TÉNYEK

A kérelmező, Kocsár Istvánné, magyar állampolgár, aki 1957-ben született és Debrecenben él. A magyar Kormányt (a „Kormány”) Höltzl L. Képviselő képviselte az Igazságügyi és Rendészeti Minisztériumból.

A felek előterjesztései alapján az ügy tényei az alábbiak szerint összegezhetők.

2002. augusztus 7-én kisajátítási eljárás indult a kérelmező tulajdonában álló ingatlan tekintetében. 2003. május 5-én az illetékes közigazgatási hatóság elrendelte a kisajátítást, s a kérelmező kártalanításként 16,5 millió forintot kapott. A kérelmező elégedetlen volt az összeggel, ezért pert indított.

2004. május 11-én a Hajdú-Bihar Megyei Bíróság 18,5 millió forintra emelte az összeget. 2005. február 2-án a Legfelsőbb Bíróság megalapozatlanság miatt hatályon kívül helyezte az ítéletet.

A megismételt eljárásban a Megyei Bíróság 2005. október 18-án ismét 18,5 millió forintot¹ ítélte meg. 2006. szeptember 6-án a Legfelsőbb Bíróság helyben hagyta a határozatot, amit 2006. október 18-án kézbesítettek a kérelmező ügyvédje számára.

A PANASZ

A kérelmező az Egyezmény 6. Cikke alapján az eljárás hosszát és kimenetelét panaszolta. Ez utóbbit illetően a panasz kifejtése nélkül a 13. Cikkre is hivatkozott.

A JOG

Az eljárás hosszát illetően a Bíróság észrevételezi, hogy az eljárás egy közigazgatási és két bírósági szinten négy évig és két hónapig tartott. Mivel az eljárás során nem került sor hatóság terhére róható inaktív időszakokra, a Bíróság meggyőződött arról, hogy nem fordult elő az Egyezmény 6. cikkének 1. bekezdését sértő, indokolatlan késedelem.

Amennyiben a kérelmező panasza úgy értendő, hogy az a bizonyítékok hazai bíróságok általi értékelését és az eljárás eredményét érinti, úgy a Bíróság megismétli, hogy az Egyezmény 19. Cikke szerint a Bíróság feladata a Szerződő Államok által az Egyezménnyel kapcsolatban tett vállalások tiszteletben tartásának biztosítása. Különösen nem feladata a Bíróságnak, hogy a nemzeti hatóságok által állítólagosan elkövetett tény- vagy jogbeli tévedésekkel foglalkozzon, kivéve ha, és amennyiben e tévedések az Egyezményben védett jogokat és szabadságokat sérthették. Továbbá, miközben az Egyezmény 6. Cikke biztosítja a tisztességes tárgyaláshoz való jogot, semmilyen szabályt nem állapít meg a bizonyítékok elfogadása vagy értékelése tekintetében, ezért ezeket a kérdéseket elsősorban a nemzeti jognak és a nemzeti bíróságoknak kell szabályozniuk (ld. többek között *García Ruiz v. Spain* [GC], judgment of 21 January 1999, *Reports of Judgments and Decisions* 1999-I, 98-99. o., 28. §). A jelen

¹ 68000 euró

ügyben a Bíróság úgy véli: az ügyiratok alapján nincs jele annak, hogy a bíróságok a 6. Cikket megsértve elfogultak lettek volna, vagy hogy az eljárás egyéb módon tisztességtelen lett volna. Továbbá, a kérelmező beadványai nem tárnak fel önkényességre utaló elemeket, így nem került bizonyításra, hogy a kérelmező számára az Egyezmény 6. és 13. Cikke alapján biztosított jogokat megsértették.

Ebből következően a kérelem nyilvánvalóan alaptalan az Egyezmény 35. Cikke 3. bekezdése szerinti értelemben, s azt az Egyezmény 35. Cikkének 4. bekezdése alapján el kell utasítani.

Ezen indokok alapján a Bíróság egyhangúlag

Elfogadhatatlanná *nyilvánítja* a kérelmet.

Françoise Elens-Passos
Hivatalvezető-helyettes

Françoise Tulkens
Elnök